MBn. 7, 8240.

ell (wie chen) n. geraubtes oder gestohlenes Gut, Beute AK. 2,10, 26. H. 383. Har. 138. Halaj. 2,184. Jägn. 2,266. MBH. 1,4308. fg. 16,225.

1. लिप्स्य (wie eben) adj. abzuwerfen, wegzulassen (in gramm. Sinne) Vop. 7,53. 82. 88. 9,32. 46. Verz. d. Oxf. H. 169,a,6.

2. लांच्य (von den Comm. mit उल्प, उलुप zusammengestellt) adj. etwa unter Buschwerk befindlich VS. 16,45. म्र॰ ebend. Ind. St. 2,42.

लीन (von लुन) m. 1) Gier, Habsucht: मत्सर् इति लीमनाम Nib. 2, 5. H. 430. Маітвій. 3, 5. M. 2, 178. 3, 51. 179. 7, 49. 8, 118. 120. 213. 219. u. s. w. MBii. 3, 12039. 15707. R. 2, 58, 24. 3, 49, 10. Sugr. 1, 12, 19. 94, 14. Tattvas. 20. Jogas. 2, 34. Spr. 1137. 1263. 2685. fgg. 4960. AK. 2, 7, 52. Kathâs. 18, 306. Bhâg. P. 1, 13, 37. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 24. Hit. 10, 10. 32, 5. Sarvadauganas. 37, 2. जङ्गम Duûrtas. 70, 3. Personificite ein Kind der Pushti VP. 55. Märk. P. 50, 26. des Dambha und der Mājā Buâg. P. 4, 8, 3. — 2) Verlangen nach (gen. loc. oder im comp. vorangehend): ल्यज्ञानस्य МВи. 3, 2835. कङ्ग्यास्य Ніг. І, 4. वने, पत्तेषु R. 4, 16, 24. Катhās. 121, 101 (Н° аdj.). चयत्य М. 5, 161. राज्य R. 2, 72, 14. गोत \$pr. 2998. ह्याननस्पर्ण Медн. 101. Çāk. 15, 16. Vet. in LA. (III) 20, 19. ह्यप Катhās. 33, 185. प्रतिपन्नार्थलामत: 18, 305. Hir. 10, 4. — Vgl. ह्य , ह्यित , धन , निर्लाम.

লামন (vom caus. von লুম্) 1) adj. verlockend, reizend. — 2) n. a) das Locken, Verlocken, der Versuch Ind zu verführen R. 2,64,1. R. Gorg. 1,4,52. নানাইলামন: Kim. Nitis. 12,16. — b) Gold H. c. 161.

लोभनीय (wie eben) adj. verlockend, reizend: ेतमाकृति MBs. 1,3866. Indr. 5,14 (द्र्शनीयतमाकृति MBs. 3,1830). द्र्य MBs. 13,2308. Çîk. 20. Mîsk. P.17,2. लोभनीयां कि में दृढम् (मृगः) R.3,49,31. ब्राकृति॰ verlockend —, reizend durch Ragi. 6,58. Çîk. 147. पिशिताशन॰ verlockend —, reizend für Sig. D. 197,10. लोचन॰ Bsați. 2,13.

लोभायन m. patron.; pl. Рамульадын. in Verz. d. B. H. 38, 9. Vielleicht fehlerhaft für लीमायन.

लोभिन् (von लोभ und लुभ्) adj. 1) gierig, habsüchtig Так. 3,3,347. Rå6A-TAB. 6,66. Verz. d. Oxf. H. 155,b,34. gierig nach: धन् Verz. d. Oxf. H. 28,a, No. 71, Çl. 1. स्त्री Bhåc. P. 9,11,9. — 2) verlockend, reizend: स्पन्तिस्तिः। स्त्रियः पुनुषलोभिन्यः R. 4,44,107.

लोम्य 1) adj. = लोभनीय. — 2) m. Phaseolus Mungo H. 1172.

लोम am Ende einiger comp. = लोमन् P. 5,4,75. 4,1,85, Vartt. 8. Vop. 6,24. 76. श्रज्ञलोमी: TS. 5,1,6,2. Nach батары. im ÇKDa. soli लोम n. Schweif bedeuten. — Vgl. श्रज्ञलोमी, श्रांतलोम, श्रनुः, श्रक्तलाम, श्रवः, उडुलोमा: (unter उडुलोमन्), गोलोमी, निर्लोम, पाएडुलोमा, प्रतिलोम, विक्लाम, ट्याप्रः, स्.

लोमक इश्व पत्तारि und कृशाश्चारि zu P. 4,2,80 und gaņa तिकारि zu 4,1,154. = लोमन् in श्र॰, प्रति॰, गृडः॰.

लोमकारणो f. eine best. Pflanze, = मांसच्छ्रा Riéan. im ÇKDR.

लोमकर्ण m. Hase H. 1296. — Vgl. रामकर्णक.

लोमकागृङ् n. N. pr. P. 6,3,63, Sch.

लोमिकन् (von लोमक = लोमन्) m. Vogel H. ç. 186.

लामकीर m. Laus Kalak. 3,153.

लोमजूप m. Haargrübchen, Pore der Haut Verz. d. Oxf. H. 311,a,1

v. u. Pankar. 2,2,35. 95. — Vgl. रामक्त

लोमगर्ते m. dass. Çat. Br. 10,4,4,2. 12,3,2,5. — Vgl. रामगर्त.

लीमञ्च n. krankhaftes Ausfallen der Haare Buurps. im ÇKDs.

लोमिंघ m. N. pr. eines Fürsten Buic. P. 12,1,25.

लीमन् (= älterem रामन्) n. Unidos. 4,150. Kiç. zu P. 8,2,18. Haar am Körper der Menschen und Thiere (in der Regel mit Ausschluss der langen Kopf- und Barthaare, der Mähne und des Schweifes; nach H. 1244 aber auch Schweif) AK. 2,6,2,50. H. 630. RV. 1,163,5. 6. AV. 4, 12, 5. 9, 6, 2. VS. 19, 81. म्रात्मनपस्थे न वर्जस्य लामं 92. 20, 13. Kith. 27, 2. AIT. Ba. 2,11. 14. 6,29. TS. 5,1,2,6. 6,2. TBa. 1,3,10,7. त्रेघाविक्ति क्ति शिर्रः । लोमं च्क्रवीर स्थि २,६,३. Âçv. Ça. 2,7,६. लोमतँस् TS. 5,1,4,३. 6,1,9,3. म्रश्चेस्य लोमेनी TBs. 3,9,23,1. ÇAT. Bs. 1,1,4,2. सिंक् , वृका , 5,5,4,18. नासिकयाः, कर्षायाः 12,9,1,5. KAUÇ. 13. 26. 60. केशलामानि Мимр. Up. 1,1,7. केशश्मश्र्लोमवपन Катл. Ça. 22,6,13. Асу. Gan. 1,18, 6.4,6,4. MBn. 8,644. तन्लोमकेशर्शना M.3,10. नखलोमानि 4,69. एमध्र-लोमनखानि 6,6. नखलोम्रा परिष्कारः Davaras. 94,14. Spr. 1035, v. l. Катная. 37, 127. Рамкан. 1,6,7. लोमा विवरेष 2,2,39. म्रति॰ АК. 3,4, 18,123. म्रजाविलामपवित्र Kâtj. Ça. 19,2,10. मेषादि ° AK. 3,4,18,52. Spr. 650. Raga-Tar. 6,364. Varah. Brh. S. 26, 8. उत्तर् े Air. Br. 8, 6. श्रत्तर्लीमन् die Haare nach innen gekehrt hahend Kauç. 81. श्रजातलामी die noch keine pubes hat Gobu. 3,1,4. भरदाजस्य लोम N. eines Saman Ind. St. 3,227, a. Pankav. Br. 13,11,11. — Vgl. श्रसि॰, दृढ॰.

लोमन m. n. v. l. im gaņa ऋर्घचीदि zu P. 2,4,31.

लामपार m. N. pr. eines Fürsten der Anga MBH. 3, 9993. fgg. 12, 8609. R. 1,8,11. fgg. ंप्र f. = चम्पा H. 977. — Vgl. रामपार.

ंलोमप्रवाहिन् adj. = लोमवाहिन्. शर्रं °वाहिनम् (so die ed. Bomb. st. °वाहितम् der ed. Calc.) MBu. 6,1919.

लामफल n. die Frucht der Dillenia indica Rien. im ÇKDR.

लाममणि m. ein Amulet aus Haaren Kauç. 13.

लोमयूक m. Laus Kalak. 3, 34.

लामवत् adj. = रामवत् behaart TS. 7, 3, 12, 2. AV. 20, 133, 6. ÇAT. BR. 10,1,4,11.

लामवाङ्न scheinbar MBs. 6,2829, wo aber mit der ed. Bomb. ○वा-ङ्निम् zu lesen ist.

लामवाहिन् adj. = रामवाहिन् haarscharf; von Pfeilen MBH.4,1330. 2026. 5,7192. 6,1975. 2829 (ed. Bomb. व्वाहिनम् st. वाहनम् der.ed. Calc.). 9,1430. — Vgl. लामप्रवाहिन्, लामहारिन्.

लोमिववर n. = रामिववर Haargrübchen, Pore der Haut Pan-

लोमांवप adj. dessen Gift in den Haaren steckt: ट्याघार्य: H. 1313. लोमवेताल m. Bez. eines best. Damons Harry. 9562. fälschlich लोम-वेताज Valpt beim Schol. zu H. 210.

लोमर्श्रे (von लोमन्) m. n. gaņa ऋर्धचीदि zu P. 2,4,31 (लोमन v. l.).

1) adj. (f. आ) a) behaart (am Körper), stark behaart, haarig gaṇa लोमादि zu P. 5,2,100. Vop. 7,32. fg. H. an. 3,725. Med. ç. 26. fg. TS. 5,
1,8,4. 6,2,41,3. TBn. 1,6,4,4. Çat. Bn. 11,4,1,6. धान्यं कुला तु पुरुपो लोमशः संप्रजायते MBn. 13,5518. Varah. Brn. 17,11. Kathás. 64,
23. fg. Pańkár. 1,6,59. Ind. St. 8,108. fg. कदाचिद्सरो मूर्छः कदाचि-